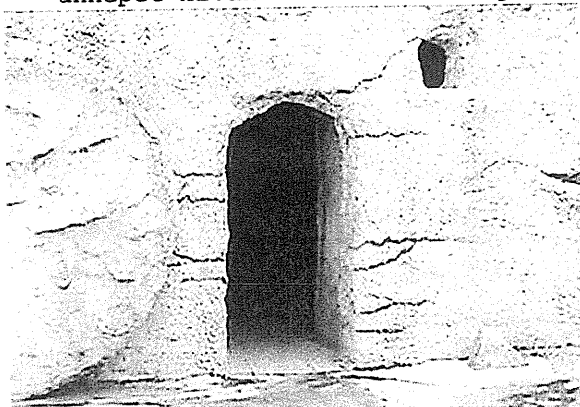

LÁMPÁS

A Lámpás újság minden kedves olvasójának örvendező Feltámadás ünnepet kíván a Szerkesztőség!

„Nincs itt, mert feltámadt!”

ELMÉLKEDÉS

Hús és húsvét

A régiek Jézus feltámadásának napját Hús-vétnak nevezték el, hiszen a hosszú 40 napos hús-elhagyásos böjt után, végre ismét lehetett húst enni. – Nyilván nem ez a Húsvét lényege. Mégis: a Feltámadás ünnepének van köze a húshoz is. Jézus feltámadása után megjelent tanítványainak, s többféle módon cáfolta, hogy csak valamiféle szellem lenne. Ellenkezőleg: sokféleképpen bizonyította, hogy testben van közöttük, tehát megérinthető volt, sőt velük evett.

Jézus feltámadott teste különös test. Viseli a keresztszenvedés számos nyomát. Oldalán örökre látható maradt a dárda ejtette seb. Tehát egy folyamatosságot látunk földi valója és örökkévaló teste között. Másfelől egészen más is lett: bezárt ajtajú szobában meg tudott jelenni, s képes volt eltűnni is. Vagy talán nem is tűnt el? Hiszen Tamás „zárt körben” elmondott kételkedő szavaira hivatkozik, amikor magához hívja, hogy bátran érintse meg sebhelyét, és higgyen.

Bizony, Jézus feltámadása óta minden megváltozott: Jézus mindent lát és hall, ha mi nem is látjuk Őt. Ha nem is „húsát”, de egész lényét befogadhatjuk szívünkbe a Szentlélek által. A mi személyes és egzisztenciális húsvétunk is el fog jönni: egykor majd meglátjuk Őt, amint

van, s akkor örömünk leírhatatlan lesz. Ráadásul pontosan olyan dicsőséges testet kapunk Istentől, mint amilyen Jézus feltámadott teste most. Tudsz ennek örülni? Testünkre az enyészet vár, mégis Isten újjáteremtő csodája eléri a te testedet is, mert továbbra is valljuk: „Hiszem a test feltámadását és örök életet!”

T. I.

JÓ HÍREK ROVAT

Képes gyülekezet-történet

Édes Zoltán gondnok úr a téli hónapokban sem tétlenkedett. Szorgos gyűjtő munkával és utánajárással elkészítette gyülekezetünk képes történetét. Több mint ezer fényképet rendezett időrendbe egyházközségünk történetéből. Az első képek az 1898-ban épült templomunkról készültek. Majd következik lelkészeink bemutatása és számos építő és missziós jelenet, egészen 2010 karácsonyáig.

Az értékes album-kötetek gyülekezetünk hivatalában tekinthetők meg: Talán, magadat is megtalálhatod benne!

Évi Igénk

Gyülekezetünk évi igéje a *Jn 15* végéről való. Jézus ezt mondja nekünk erre az évre: „Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam; *de ti is bizonyosságot tesztek*, mert kezdettől fogva velem vagytok.” Tanúskodni csak az tud, aki látott és hallott valamit. Te már találkoztál Jézussal? Ha igen, akkor légy bizonyosságtevője, ha még nem, akkor hallgasd az igehirdetéseket, kezd el a Bibliát olvasni és válaszolj imádságban Isten hívására!

Bizonyosságtevő lelkész

Februárban vendégünk volt Szappanos Zoltán, alsónémedi lelkipásztor. Azért hívtuk meg, hogy prédikálás helyett mondja el személyes bizonyosságtételét. Nagy élmény volt! Most is meglepődtünk, hogy Istennek milyen különleges útjai vannak, s ezek mennyire nem egyformák. A lelkipásztori elhívás összefügghet egy jól irányzott kérdéssel és megerősítheti azt még egy katonasági

2 Lámpás

karambol is. A lényeg ennyi: Isten szinte mindenben vezethet, de mindig Ő győz és dicsőül meg, ha a jó úton maradunk.

Harangot Jobbágyinak!

Jobbágyi testvéreink adományaiából lehetőség nyílt arra, hogy gyülekezeti házuk számára megrendelhettünk egy harangot. A hívogató alkalmatosság 38 kg-os lesz, s Órbottyánban fogják elkészíteni. A szórványokban az adakozás területén Jobbágyi jár az élen. Egy testvérünk többhavi önkormányzati tiszteletdíját ajánlotta fel, mások tizedet adnak Isten dicsőségére. Amennyiben megnyerjük Egyházmegyénk támogatását, az idén szeretnénk az imaházat is felújítani.

Házasság kurzus teltházzal

Hazánkban a legfrissebb statisztikák szerint 60%-os a válási arány. Ez rossz hír, amelyre válaszolnunk kell. Egyfelől nincs mit csodálkozunk, hiszen ha két tökéletlen személy egybekel, abból önmagában még nem várható valami tökéletes. Hisszük azonban, hogy a házasság Isten gondolata, s ezért van véleménye mai kapcsolatunkról, ezért élő Igéjével és Lelkével gyógyítani szeretne bennünket.

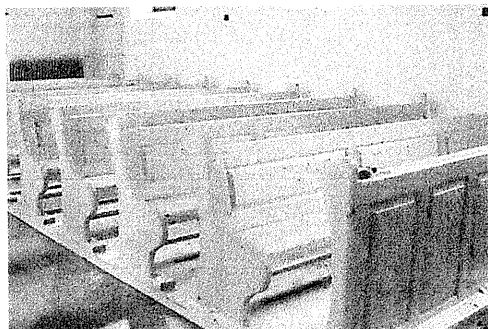
Március 2-án elkezdjük tízrészes házasságépítő kurzusunkat. Nem reklámoztuk a dolgot, s nem tettünk ki meghívót sehova. Csak kihirdettük az istentiszteleten, és imádkoztunk. De hihetetlen dolog történt: gyülekezeti házuk teljesen megtelt párokkal és érdeklődő emberekkel. Az első estén a házasság céljairól volt szó. Örülhettünk a biznyságtévő szavaknak és a párok közötti beszélgetéseknek. Remélem, többen elkezdik a *háaspáros idő* beillesztését heti személyes programjukba, s kapcsolataik kiteljesednek. A világ Jézus szerint hinni fog, ha tanítványai egyek lesznek. Vajon nem segítenénk a hitre jutást azzal is, ha a keresztyén házasságok egy tartós minőséget tudnának bemutatni Isten szeretetében?

Új templompadok

Gyülekezetünk temploma új padokat kapott. A munkát Rédei Norbert vállalkozó végezte el nagyszerű minőségben. Az összköltség 1,2 millió forint volt, amelyhez egyik testvérünk 400 ezer forint adománya adta az induló tőkét. A gyülekezet tagjai is szépen adakoztak. Köszönetet mondunk minden forintért, s a takarító csapat szolgálatát sem felejtjük el! Jó lenne, ha ezek a padok mindig Istent dicsőítő és Igét hallgató emberekkel telnének meg.

Az új padokért úrvacsorás istentisztelet keretében adtunk hálát 2011. március 27-én Istennek. Édes Zoltán gondnokunk ismertette a részleteket, s fejezte ki a Presbitérium köszönetét az asztalos vállalkozónak és minden testvérnek.

Hit és vállalkozás

Rózsashegyi Barnabás volt március 9-én vendégünk. Egyszerűen, de lebilincselően szólt arról, miként lehet ma tisztán és hívő szívvel vállalkozni. Hangsúlyozta: a vállalkozó többek között annyit ér, amennyit a szava ér. Az egész előadás elolvasható honlapunkon a „Tanítások” rovatban (www.hatvanref.hu).

BESZÁMOLÓ

Külmisszió Kenyában

A közel negyven millió lakost számláló Kenya az egyenlítőn fekszik. Kellemes klímája és csodálatos természeti kincsei miatt *Afrika büszkeségének* is nevezik. Alapvetően keresztyén ország, hiszen a nemzetet mélyen megérintette a múlt század nagy kelet-afrikai ébredése. A keresztyén jelenlét szinte mindenütt fellelhető: a falvak tele vannak kis bádoglemez templomokkal, sőt számos üzlet, vállalkozás és benzinkút is bibliai nevet visel. Itt könnyen találsz egy melléképületszerű *„Kegyelem Hotel”*, vagy egy *„Immánuel vasboltot”*. Még a rozzant autók szélvédőiről is ígék köszönnek rád: *„Isten gondoskodik”*. Ha buszra szállsz, előfordul, hogy kedvesen megkérdezik tőled, hogy hiszel-e Jézusban?

Félelmek fogságában

Mindezek ellenére jelen van a múlt kísértete is. A falusi ember mindennapi életét az ősök szellemei jelentősen meghatározzák. A varázslók ma is nyilvános bemutatót tartanak piactereken, s ha beteg van a családban, sajnos még a keresztyének is, gyakran inkább a boszorkánydokort keresik fel. Valami furcsa félelem ül a vidéki országreszen: jóban kell lenni az ősök szellemeivel: etetni kell őket, sőt néha még véráldozatra is sor kerül. Különösen az éjszaka félelmetes az afrikai emberek számára. No nem csak a kóbor vadállatok miatt, hanem inkább a holtak lelkei miatt. Ezért esti istentiszteletek tartásától is tartózkodnak. A legtöbb gyülekezet naponta *délben* tartja istentiszteletét. Egyébként igazán kedves és példaértékű szokás ez: minden délben összejönnek, lelkesen imádják Istent, táncolnak, majd a hangos, és gyakran egy-egy mondatot többször is ismétlő igehirdetés után, elfogyasztják egyszerű közös ebédjüket, ami legtöbbször kukoricakása és némi gyümölcs.

Hogy is kerültem Webuyé-be?

3 Lámpás

Két éve egy nemzetközi istentiszteleten egy színes bőrű testvér mellé ültem le. Megszólítottam, s mivel éppen a különböző nemzetek megbékéléséről és elfogadásáról volt szó, meg is öleltem. Ekkor *Kasili* lelkész meghívott hazájába, Kenyába, hogy szóljam Nyugat-Kenya belső területein Isten Igéjét. Időközben Isten is megbátorított – megvallom, szükségem is volt rá – hogy elfogadjam a meghívást, s elvigyem Jézus nevét India után Kenyába is. Velem jött egy baptista lelkésztestvérem, Dobner Győző is, hiszen Jézus is kettésével küldte ki tanítványait a szolgálatra.

A reformátusok missziós útkeresése

Első utunk *Eldoretbe* vezetett, ott a holland református missziói bázist látogattuk meg. *Jurjen de Groot* lelkész bámulatos munkát végez Nyugat-Kenyában. A gyülekezetek száma növekszik, s jól folyik a munkatárs képzés. Ugyan két éve a missziós telep egy részét lázadók felgyújtották, ő mégis töretlen lelkesedéssel szolgál tovább. Ő az a személy, aki az ő és az újbort egyszerre tudja felkínálni missziós munkájában: az ősi *Heidelbergi Kátét* új módon: tagolt formában tanítják, de a modern missziós eszköz: az *Alpha kurzus* is nagy áldást jelent szolgálatukban. A misszió válaszolni szeretne a magas munkanélküliség és mélyszegénység problémájára is. Nem halat, hanem hálót szeretnének az emberek kezébe adni: a misszió egyszerű autójavitót üzemeltet, hogy anyagi forrásokhoz jusson, és egyben munkát adjon a gyülekezet tagjainak.

Nyitott iskolák

Legnagyobb élményeink iskolalátogatásainkhoz kapcsolódnak. Egy vidéki katolikus és egy anglikán háttérű középiskolában evangelizálhattunk. Egy hatalmas udvart képzeljünk el, ahol 700, illetve 1200 egyenruhás fiatal hallgatta az igét. Többen hangos és lelkes igenléssel, mégis tiszteletteljesen fogadtak bennünket, a „zungu” (fehérember) lelkészeket. Mindkét esetben imádkozhattunk velük, s többen áldást kértek személyes életükre is. Feltűnő volt a diákok fegyelmezettsége. Legtöbben 15 kilométer gyaloglással kezdik a napot. Sokan mezítláb jönnek, mert hatalmas kiváltság középiskolába járni. Fegyelmezési gondok gyakorlatilag nincsenek. Ha valaki mégis neveletlen lenne, akkor büntetésből két hétig nem jöhet iskolába. Utána csak az apja kíséretében fogadják vissza, igaz ilyenkor fizikai büntetésben is részesül.

Szomjazás az áldás után

A legtöbb istentisztelet személyes áldásmondással

fejeződött be. Számunkra hihetetlen tisztesség volt, hogy színes bőrű testvéreinkért imádkozhattunk és megáldhattuk őket. Mintha évszázados sebek és lelki sérülések gyógyulása történt volna! Mindenhol ezzel kezdtük üzenetünk elmondását: minket Jézus küldött, hogy átöleljünk benneteket, s elhozzuk Isten szeretetét nektek. Örülünk, hogy befogadtak bennünket és meglátogathattuk őket otthonaikban és egyik kórházukban is. Sajnos hazánkról szinte semmit sem tudtak eddig, reméljük, hogy most már ők is imádkoznak értünk, s a *Hungary* országnévet nem tévesztik össze a *Hollandiával*.

Nem láttunk oroszlánt

Először azt gondoltam, hogy minden faluvégén látunk majd egy igazi oroszlánt. Igaz, voltunk egy olyan otthonban, amelynek udvarába éjszakánként ellátogatnak a hiénák és már sörényes oroszlán is vendégeskedett, mi azonban csak majmokkal, zebrákkal és párdúccokkal találkoztunk. Ellenben találkoztunk egy igen szelíd és áldott személlyel: *Hudson* lelkész Nairobiban az ország imaszolgálatát vezetői. Alázatos szavai még hosszan bennem élnek: mi nem pénzre vágyunk. Mi barátaitok szeretnénk lenni!

Köszönet

Istennek adunk hálát, hogy Isten Igéjét szólhattuk Kenyában. Az első perctől erőteljesen éreztük az Úr vezetését és sok-sok testvérünk értünk mondott imádságát.

Hatvan, 2010. novembere

Tatai István lelkipásztor

Bizonyágtétel: Meghallgatott imádság

Karácsony előtt azért imádkoztam, hogy ez az ünnep ne a vásárolgatásról és ajándékozásról szóljon elsősorban, hanem Istent keressük, hogy közelebb kerüljünk hozzá az egész családommal! Szerettem volna újra hallani az Úr hangját, mint régen: párbeszédet folytatni Istennel!

2010 november végétől kezdődtek a problémák. A lányunk, Dia feje egyre többször fáj heteken keresztül. Volt egy álmom is, ami nagy félelmet keltett bennem: Láttam egy fiatal lányt, aki 20 éves kora előtt két nappal meghalt. Dia éppen azokban a napokban töltötte volna be a 20. életévét. Imádkoztunk érte és szemorvoshoz fordultunk. Megállapították, hogy magas a szemnyomása, és glaukóma (zöld hályog) alakult ki nála, ami vakságot okozhat. Műtétet javasoltak. Mindennek a tetejében még Dani fiunk szemében is rendellenességet találtak. Egy olyan betegséget, amit már kiskorában is diagnosztizáltak, miszerint fiatal felnőtt korára megvakulhat (Stargadt). Akkor nem igazolódott ez a diagnózis, de most újra felmerült.

Dia szemei állandóan véresek voltak. Két hónapon keresztül egyik éjszaka sem tudott jól aludni, egyre erőtlenebbé és fáradtabbá vált. Közben végig kitartóan imádkoztunk a családdal és imaórán is. Mindig két dicsőítő dalt énekeltem: „Dicső nagy király vagy” és „Jézus nevére minden térd meghajoljon mennyieiek földieké és földalattvalóké. És minden nyelv megvallja,

4 Lámpás

hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére". – Végig hittem, hogy Isten velünk van és megszabadítja Diát. Az egyik ajtónkra ki van írva: "Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy... Én, én vagyok az Úr, és rajtam kívül nincsen szabadító" (Ézs 43, 1 és 11). Ezt minden nap többször is hangosan elolvastam. Egy másik Igét is kaptam évekkor korábban: „Szemem már nyitva van, és fülemmel figyelek az imádságra ezen a helyen. Kiválasztottam és megszenteltem ezt a házat, azért itt lesz a neved örökké és a szívem is mindenkor (2Krón 7, 14-18). Ezekbe kapaszkodtam: hittem az Ige erejében, hogy az élő és ható!

Szóltam a nővéremnek is, aki egy másik élő gyülekezetbe jár, hogy baj van, és imádkozzanak. Ő feltette a gyülekezetük honlapjára az imakérést, és országosan imacsoportokban imádkoztak érte. A következő hétvégén Dia feje már annyira fáj, hogy az ifjúsági csoporttal nem tudott elutazni. Ezen a délutánon imádkoztunk a helyi gyülekezetben is, majd a szokásos időben mindenki este kilenc órakor. A nővérem este 10 óra körül hívott, hogy két személy a gyülekezetükből – függetlenül egymástól – azt kérdezték, hogy Dia nem Japánban tanult? Mert meg kellene vizsgálni, hogy milyen tárgyat hozott haza, vagy mit evett ott? Összebeszélés nélkül megemlégtették Derek Prince Áldás és átok c. könyvét, amiben szó van egy bizonyos megörökölt falvédőről, amit meg kellett semmisíteni, mert sok probléma okozója volt. Ennek hatására szétnéztünk a lakásban és találtunk olyan vallásos-tradicionális tárgyakat, amiket ajándékba kapott Japánban. Így pl. egy dísz tárgyat, egy ágytakarót, (sárkányos díszítéssel) amit sálként is viselt. Sírt, mert túlságosan ragaszkodott ezekhez, mégis elégettük a tárgyakat az udvaron még azon az éjszakán! Közben imádkoztunk és megáldottuk Jézus nevében Diát, a fekvőhelyét, a szobáját és a házat. Mindenre kértük Jézus vérének a védelmét. Lányunk ezek után sokkal jobban lett. A szeme kitisztult és kezdett az erő visszatérni a testébe.

Közben a lelkipásztor-feleség segítségével egy másik szemorvost is megkerestünk, aki MR-t javasolt, és megvizsgálta a gyerekek szemét. Az MR negatív lett! Az orvos is megerősített abban, hogy már nincs szükség műtéti beavatkozásra, mert sem a Stargadt, sem a glaukóma betegség nem diagnosztizálható. Mindezek ellenére maradt bennem egy olyan gondolat: hogy ezzel valóban minden rendbe van és már tiszta? De a másnap reggeli Ige megerősített és megnyugtató: „De másodszor is szólt hozzá a hang: Amit az Isten megtisztított, azt te ne mond tisztátalannak" (ApCsel 10,15).

Négy nappal a megsemmisítés után pedig ezt az Igét olvastam a Bibliában: „Négy nappal ezelőtt... imádságod meghallgatásra talált... Most tehát mind itt vagyunk Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit rád bízott az Úr" (ApCsel 10,33). Az imádságom meghallgatásra talált!

Ez a történet összetartóbbá tette családukat és ezt éreztem a gyülekezetben is. Nagyon hálás vagyok mindenkinek, aki velünk volt a bajban és imádkozott értünk! Köszönöm!

A szomszédomnak is elmondtam a történetet, aki másnap felhívott, és azt mondta, hogy eddig nem hitt, de ezután hinni fog. – Minden dicsőség, áldás és hála Istené! Ámen!

Túri Kati

MEGHÍVÓK

Húsvéti istentiszteleteink rendje áprilisban

10-én Lőrinciben 2-kor
17-én Petőfibányán 3-kor
20-án Ecséden 3-kor

NAGYPÉNTEKEN 10-kor és este 6-kor (Kórus)

Nagyszombaton

- Csányban du. 3-kor
- Hatvanban du. 4-kor (bábelőadással)

HÚSVÉT első napján:

- Heréden fél 9-kor
- Hatvanban 10-kor (Kórus)
- Bátorterenyén 11-kor
- Jobbágyiban 3-kor
- Pásztón 3-kor
- Taron fél 5-kor
- Apcon fél 5-kor

HÚSVÉT második napján:

- Szirákon 10-kor
- Hatvanban 10-kor

Csendes délután Pásztón: 2011. május 1-én, du. 3-kor összevont szórvány-csendesdélután szeretnénk tartani vendégek szolgálatával. Témánk: az évi igénk (Jn 15,26-27) átgondolása és alkalmazása lesz.

Nyári Parakletos Tábor időpontja: 2011. július 11-16 Mátraházán. Témája: kegyelmi ajándékok és misszió. Információ és jelentkezés honlapunkon: www.hatvanref.hu

Nyári gyermek napközis tábor: 2011. augusztus 3-6 (szerda-szombat)

Nyárvégi buszos kirándulás: 2011. augusztus 27. Útvonal: Hatvan – Nyíregyháza – Nyírbátor – Hatvan. Útiköltség: 2.450,- Ft/fő + belépők.

LÁMPÁS

A Hatvani Református Gyülekezet és Szórvány Gyülekezeteinek időszakos lapja.

Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor.

Tördelő szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)

Grafika: Christiaan

Korrektor: Blaskovics Judit

Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9.

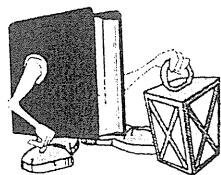
Tel.: 37/342-327.

E-mail: hatvan@reformatus.hu

A Lámpás honlapunkon is olvasható: [http.: www.hatvanref.hu](http://www.hatvanref.hu)

Honlapszerkesztő:

Fonyódi Imre

LÁMPÁS

Május 15-én **Isaszegen** volt kisköri **presbiteri találkozó**, amelyen gyülekezetünk is képviseltette magát. Ilyenkor a presbitériumok egy-egy kérdést is kapnak, amelyre felkészülten válaszolniuk kell. A hatvaniak kérdése a **fogságba vitellel és Isten ítéletével** volt kapcsolatos. A kérdésre Blaskovics Judit presbiterünk válaszolt:

TANÍTÁS

Miért büntetette Isten ennyire *kegyetlen* módon saját választott népét?

A kérdést olvasva, izelgetve a „kegyetlen” szóhoz tértek vissza újra és újra a gondolataim: valóban *kegyetlen* volt a büntetés? Nem ők fordítottak kegyetlenül hátat annak az Istennek, aki kinyújtott karral hozta ki őket Egyiptomból, Aki minden nyakasságuk ellenére bevitte őket az ígért földjére? Újra és újra bosszantották őt kezük csinálmányaival, s megvetésüket fejezték ki iránta életükkel. Nem becsülték meg örökségüket, ill. azt, Akitől kapták, ezért végül el kellett hagyniuk. Isten nem volt elég türelmes? Nem próbálta őket visszahódítani magának? Nem figyelmeztette őket? Mindezek fényében valóban *kegyetlen* volt a büntetés?

Önmagában nézve: fogságba küldeni Izraelt, a szeme fényét, kegyetlennek mondható. Gondolatban végigjárva Isten és népe kapcsolatának állomásait, már sokkal inkább egy szerető féltésből fakadó büntetés rajzolódik ki. Büntetés, ami nem a megtépett idegszálak szüleménye, amit nem a bosszú motivál, hanem a „ne kerülj tőlem távolabb”, „nem engedlek el”- szeretet. Ez a szeretet tud-e kegyetlen lenni? Azt gondolom, tud szigorú lenni, hogy végül megmentsen, de kegyetlen nem tud lenni. Másrészt Isten szent, s a 3Móz 10,3-ban azt olvashatjuk, hogy a Hozzá közel állókon mutatja meg, hogy szent. A saját népén mutatja meg elsősorban.

Izrael elvesztette küldetését miszerint úgy kellett élnie, hogy a népek megtudják, az Ő Istenük az egyedüli élő Úr, s ehhez az Úrhoz kellett volna hívogatni a többi népet is. Ehelyett ők is halott istenek után kezdtek futkosni. Mit érezhetett Isten, amikor ezt átélte? Őt ezzel igazán megsértették! Mégsem ugrott fel, s tüntette el őket a föld színéről. Igazán megmutatta szeretetét: hűségesen hívta magához választottját. Nem akarta kivonni a forgalomból, s más népet keresni. A magáét akarta visszanyerni. Erre pedig egy lehetőség maradt: a fogság.

Ahová elkísérte. Nem fordította el arcát népétől: aki kereste Őt, ott is megtalálta. Sőt, voltak, akik felismerték: igen, megérdemelték a büntetést. Bűneikkel szembesülve azt mondták: irgalmas volt hozzájuk (Ezsdrás 9). Akik tehát hűségesek voltak Hozzá ott a fogságban, azoknak az életén keresztül beteljesedett Izrael eredeti küldetése: a népek Dániel, Eszter, s mások életén keresztül megtudták, hogy van egy élő Isten. Pogány uralkodók hajtották meg az élő Isten előtt térdüket, hívtak fel a tiszteletére.

Mindez nekem arról beszél, hogy akármilyen élethelyzetben vagyok, még ha saját hibámból is kerültem abba, ha Istent keresem, Ő az életemen keresztül megmutatja, hogy Ő él, s nyilvánvalóvá teszi dicsőséges hatalmát.

Milyen bölcs Isten, hogy ebből a nagyon rossz helyzetből is megvalósítja népe küldetését, s közben még inkább megismerteti magát velük, sőt megerősíti szövetségi hűségét, melyet később a hazatérésben pecsétel meg. Csak Pál apostollal együtt mondhatom:

„Ő, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Milyen megfoghatatlanok az Ő ítéletei és kikutathatatlanok az Ő útjai!” (Róm 11,33)

Blaskovics Judit

BIZONYSÁGTÉTELEK

Anyák napi ajándék

Anyák napja volt. Reggeli órától már a telefon mellett ülve vártam a köszöntést, mind hiába. Nagyon szomorú voltam. Az erőm is elfogyott, a mély szomorúság eluralkodott rajtam. Egyszer csak dél tájékán csörrent a telefon, de nem onnan, ahonnan reggeltől vártam, hanem egy kedves gyülekezeti testvértől: Nem akarok-e Pásztóra menni a szórvány gyülekezeti találkozóra? Nem tudtam az egészről semmit. Felsőhajtottam, és boldogan igent mondtam. Olyan erőre kaptam, és örömmel készülődtem, mondhatom, hogy igen szép anyák napi ajándék volt a számomra. A fogadtatás és az előadás jókedvvel és erővel töltött fel.

Ezzel a biznysággal azt akarom kifejezni, hogy az Úr meg tud vigasztalni még akkor is, amikor azt hiszem semminek nincs értelme. Mert, igenis van! Tehát ne add fel testvérem a reményt, mert segítség jön, csak kérni kell. Köszönöm az Úrnak a mások által jött hívó és vigasztaló segítséget.

Jobbágyi, Vné B

2 Lámpás

Bizonyágtétel: „Az Úr csodásan működik...”

Gyülekezetünk 2011-es vezérigéje ez: "De ti is bizonyágot tesztek, mert kezdettől fogva én velem vagytok" (Jn 15,26-27). Mikor megtudtam, hogy május 1-én Pásztón szórvány csendesnap lesz, és felkértek szólásra, elhatároztam, hogy az Úr csodálatos működéséről fogok bizonyágot tenni.

Kárpátaljáról származom, Borzsováról. Református családban születtem. Vallásos neveltetésben volt részem. De miután férjhez mentem, jöttek a gondok és a problémák: azt vettem észre, hogy eltávolodtam Istentől.

A 90-es évek elején megkezdődött Kárpátalján a nagy ébredés az egyházakban. Borzsován is több evangelizációt tartottak. Az én életemben a legelső alkalom volt a meghatározó. Az első alkalom *Zimándy József* evangelizált. Az Isten kereséséről és a megbocsátásról volt szó. Engem mélyen megérintett az igehirdetés. A végén elhangzott a mondat: "Ha valakit Isten ma este megszólított, és úgy érzi, hogy személyesen Isten hozzá szólt, akkor, miután kimentünk a templomból, jöjjön vissza egy beszélgetésre." Én és még néhány fiatalasszony visszamentünk. Én is, és a többiek is, nagyon sírtunk. Az egész testem remegett, úgy éreztem magam, mint amikor valaki elindult az úton, de eltévedt és most nem talál vissza az egyenes útra. Mellékvágányra érkezett és mázsás terhet hordoz.

Annyira sírtam, hogy nem tudtam beszélni. Majd éreztem, Jézus Krisztus lehajol hozzám, letöröli könnyeimet. Megnyugodtam, és végre elkezdődött a beszélgetés. A végén megkérdeztek bennünket, hogy szeretnénk-e, ha lenne minden héten egy alkalommal biblióra is az egyházban. Mi igennel válaszoltunk. Mondanom sem kell, hogy az első bibliórai alkalomig hányszor kísértett az ördög. Mindig azt sugallta: "Tudod te mit vállaltál be? Nem volt neked elég hetente egy istentiszteleti alkalom? Itt van a család, a munkahely meg a háztáji..." De engem többé senki és semmi el nem tántorított Istentől. Ó engem megerősített, megfogta a kezem és többé el nem engedte.

Továbbra is voltak gondok, de már nem egyedül hordoztam őket, hanem Jézus Krisztussal vállaltva.

1992-ben a férjem felvetette a gondolatot, hogy telepedjünk át Magyarországra. Én nemet mondtam. Nagyon sírtam és könyörgöttem Istenhez, hogy ne engedje meg, hogy elhagyjam a szülőföldemet, az egyházat, és a szeretteimet. Isten meghallgatta könyörgésemet, és nem beszéltünk többé az áttelepülésről. Teltek az évek, én egyre erősödtem a hitben. A gazdasági helyzet azonban egyre romlott. Munkahelyünk ugyan volt, de már fizetést nem kaptunk, csak eljártunk dolgozni. Majd a férjem 1998 szeptemberében újra megkérdezte tőlem: nem gondoltam-e meg magam. Én igent mondtam. Tudom az "igen" nem tőlem volt, hanem a Szentlélek indíttatása. 1998. november 5-én emberemlékezet óta nem volt olyan árvíz, mint a szomszéd faluban, Mezőváriban. Az eladó házakat az állam felvásárolta az árvízkárosultak számára. A mi házunk az elsők között kelt el. December végén megkaptuk a pénzt. Mire meggondolhattam volna magam, hogy talán mégse szeretnék elköltözni, már nem volt házunk. Ott álltunk télvíz idején ház nélkül. 1999. február 20-án ki kellett költözni a házból. Nagyon hideg volt, és nagy hó. Az új tulajdonos megengedte, hogy a legkisebb szobába bepakoljunk néhány holmit. Volt, amit eladtunk, és az egyik szomszéd is megengedte, hogy nála is pakolhatunk. Nagyon nehéz időszakot éltünk meg, de Isten nem hagyott el bennünket. Ő volt az, aki hármunk közül mindig azt vigasztalta és erősítette, akinek éppen nagy szüksége volt rá. Mivel a letelepedés hosszadalmas és bonyolult folyamat volt, így elhúzódt, az ügyintézés. 1999 január-februárban lakást kerestünk Magyarországon. Találtunk is egy házat Szurdokpüspökiben. Adukt foglalót is rá, az önkormányzatnál pedig elrendeztük a hivatalos dolgokat. De Isten minden akadályt elénk gördített és nem engedte meg letelepedésünket Szurdokpüspökiben. Tovább kerestünk. Nagyon sok megyében jártunk, de végül csak Jobbágyiban

kötöttünk ki. Már azelőtt is jártunk abban a házban, ami most az otthonunk, de annyira rossz állapotban volt, hogy semmiképpen nem akartuk megvásárolni. Itt újra a Szentlélek indíttatására történt a házvásárlás.

1999. március 24-én jöttünk Jobbágyiba. Nagy szomorúságomra megtudtam, nincs református templom. Így hát elindultunk Hatvanba a lányommal megkeresni a református templomot. Aznap az igét Nagy Kornélia (Nelli néni) hirdette, és a hirdetésekben közölte, hogy délután 3-kor Jobbágyiban lesz istentisztelet. Megdobbant a szívem, izgatottan felálltam és megkérdeztem, hol található ez a hely. Ő elmondta, hogy kinél és melyik utcában, de annyira izgatott voltam, hogy elfelejtettem. Miután haza mentünk, én bizony délután elindultam a felfedező útra. Mivel a falut nem ismertem, hiába kérdezgettem, nem tudták megmondani, hol van református istentisztelet. Nagy nehezen oda találtam Bodor Ferencné (Elza néni) otthonába. Egy kicsit elkéstem. Nelli néni megismert, bemutatkozott, nagyon örültem, hogy lesz hová helyben, legalább havonta egyszer istentiszteletre járni. Volt azonban bennem egy furcsa érzés is, mivel én addig házi istentiszteleten nem vettem részt. A testvérek nagy szeretettel fogadtak bennünket, barátságok is kialakultak közöttünk.

Telt-múlt az idő nagyon hiányoztak a bibliórák. Nagy szeretettel gondoltam vissza az elmúlt időre. Sokat beszélgettünk a testvérekkel erről a témáról. 2001 pünködsi istentisztelet végén *Pataki Francné* (Marika) megemlítette a tiszteletes úrnak Tatai Istvánnak, hogy szeretnénk, ha lenne Jobbágyiban is biblióra. A tiszteletes úr örült, és szeptembertől immáron tíz éve havonta egyszer bibliórát tartunk. De csak nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy a faluban 71 református él, és ők hol vannak?

Beszélgettünk a férjemmel arról, milyen jó is lenne Jobbágyiban egy református templom. Ő is nézegette a helyet, nekem is ekörül járt a gondolatom.

Közben beteg lettem. Nem volt súlyos a betegségem, de a testvérek közül meglátogattak. *Boros Lászlóné* (Ildikó) is meglátogatott és férjemmel felvetettük neki is a templomos témát. Ildikó azt ajánlotta nekem, hogy a következő bibliórán említsem meg a tiszteletes úrnak. Úgy is történt, de én annyira izgultam, ő látta rajtam és biztatott a szemével, hogy mondjam bátran. Végül kimondtam nagy álmunkat, a tiszteletes úr nem kis meglepetésére. Mondanom sem kell, nem kis terhet raktunk a vállára. A Szentlélek indíttatására, sokat imádkoztunk ez ügyben. Végül az imáink meghallgatásra találtak. Az Úr csodálatosan működött. 2008 decemberében az, az egyházközösség amerikai és dél-koreai testvérek segítségével egy parasztházat vásárolhatott imaház céljára. Az első istentisztelet 2009. április 12-én Húsvétkor volt. Azóta gyarapodott a létszám nagy örömeinkre. Voltak szabadtéri evangelizációs alkalmak is, mivel a házhoz egy szép, nagy kert is tartozik. 2010 szeptemberétől minden vasárnap délután gyermekfoglalkozás van, amelyet a koreai Kim házaspár tart. Folyamatban van a tetőcsere torony építésével, és a belső felújítás is. Nagy örömeinkre szolgál, hogy a gyülekezeti testvéreinktől céladomány érkezett a harangra, már elkészült, csak elhelyezésre vár. Névtelenül adományoztak úrvacsorai kellékeket a gyülekezet részére. Istennek legyen érte hála és dicsőség.

Szeretném megemlíteni, hogy a pásztói csendes-délutánon, a bizonyágtételem előtt az Úr csodálatosan megvigasztalt. Örömkönnök szöktek a szemembe: a Hatvani Református Kórus olyan két éneket énekelt, ami nagyon közel áll hozzám, az első a "Mindig velem Uram, mindig velem" (ez az ének a borzsovai református egyház himnusza), a másik "Ki Istenének ád mindent". Meg kell köszönnöm Kővári Éva karvezető szeretetteljes együtt érző imádságát a határon túl élő magyarokért, és a pásztói testvérek figyelmes vendégszeretétét. Igen, "Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van..."

(Elhangzott a pásztói csendesnapon, 2011. május 1-én).

Cséske Lászlóné (Nelli)
(Jobbágyi)

3 Lámpás

„Én befogadom az Urat”

Nagyon mélyen érintett az Úr engem a mátraházi Parakletos konferencián. Régi sebek szakadtak fel és gyógyultak meg. Köszönöm az imádságokat! Az Úr szabadítását megköszönve tudok tovább lépni az utamon.

Csodálatos dolog történt a gyerekeinkkel. Az autóban hazafelé kérdezték, hogy a Tamás és a Szabolcs hogyan is tértek meg a konferencián? Kati és Tamás határozottan mondták, hogy ezt ők is szeretnék. Este megkérdezte a Katika, lehet-e a saját szavaival imádkozni az esti ima után. Elővett egy kis összehajtott papírt és odaadta nekem. A papíron ez állt: "Az Úré vagyok", - és imádságban is kérte az Úr Jézust, hogy költözzön a szívébe. Ezt mind a három gyerekünk megtette! Az elmúlt napokban, még a táborban is azért imádkoztam, hogy önkezőkkel írják le: én az Úré vagyok. Megtörtént! Dicsőség az Úrnak és nektek is köszönöm!

Szeretettel, Edit és Feri, Sárbogárdról

Mi ez, ha nem gondviselés?

1993 óta nyugdíjas nővér vagyok. Számptalan negatív esemény történt a családomban. Férjemet két ízben operálták gerincproblémákkal, röviddel utána gégerákban 53 évesen elment. Abban az időszakban, munkahelyi baleset kapcsán, engem kellett gerincműtétre megoperálni. Még abban az évben hasi műtét következett. Szinte lenulláztunk minden téren.

Kamasz fiam egy amatőr zenekart alapított, és nagyon szeretett volna egy komolyabb gitárt, de tudta, hogy nincs miből. Megbeszéltük, hogy az eddig tartott kismalacokat el kell adni, mert már a takarmányt sem tudjuk nekik biztosítani. Csak nem akart jönni a vevő – amikor egy késői órában, csöngetett valaki és közölte, hogy az egész állományra szüksége van, és másnap elviszi mindet. Sok más esemény kapcsán érzem a GONDVISELÉST.

Az utóbbi években – mint sokan másokat, a devizahitel súlyt minket is. Nyugdíj mellett kénytelen vagyok otthoni ápolási munkákat vállalni. Volt egy hosszabb időszak, semmilyen kérés nem érkezett. Már kezdtem feladni, amikor megszólalt a telefon: kérték segítségem, mert egy súlyos betegnek van

szüksége rám. Nekem a gondviselés segít, én pedig a rászorulókon. Köszönet érte, ahogy a kórusban is énekeljük: „Uram, én mindenért hálát adok”.

Laczik Ferencné Ili

Jobbágyi testvéreink öröme

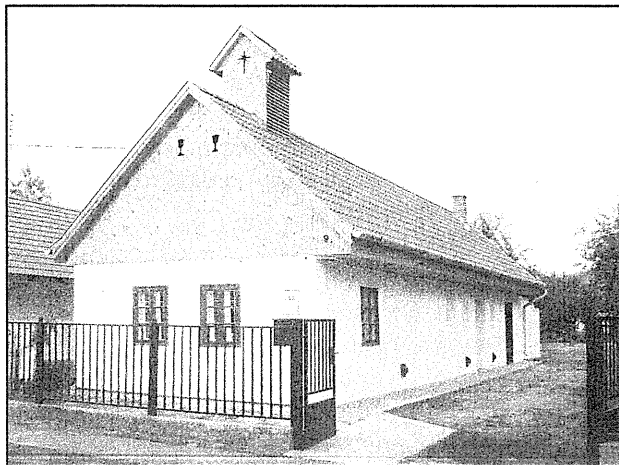

2011. szeptember 25-én tartottuk hálaadó-felszentelő istentiszteletünket Jobbágyiban. A nagy álom Isten csodálatos kegyelméből megvalósulhatott: kis templomot kaphattak jobbágyi testvéreink.

A Kossuth utca 9. alatti kis vályogház új tetővel és kis toronnyal ékeskedhet, amelyben 38 kg-os harang „lakik”. A tornyocskát a betlehemi csillag díszíti, a harangra pedig az „EGYEDÜL ISTENÉ A DICSŐSÉG” felirat került. Egy közfalat eltávolítottak, s mindent újrafestett a helyi gyülekezet. Sok helyi testvér derekasán kivette részét a munkából. Különösen sokat dolgoztak Cséke László, Hornyák Miklós és Kollár József testvéreink. Köszönjük szépen!

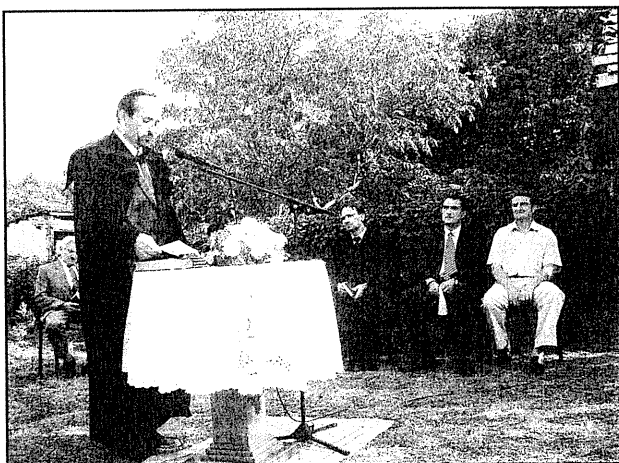
Együtt örültünk annak, hogy az Északpesti Református Egyházmegye elnöksége: Sipos Bulcsu Kadosa esperes úr és Margit István főgondnok úr, valamint Fónagy Miklós tiszteletbeli esperes úr ígérel, imádsággal és köszöntéssel szolgáltak közöttünk.

Édes Zoltán gondnok

Jobbágyi gyülekezeti ház („Kistemplom”)

4 Lámpás

Presbiterválasztás 2011.

2011. december 31-én mostani Presbitériumunk megbízatása lejár. Hálásan köszönjük minden szolgálatban lévő presbiterünk eddigi munkáját, s reménység szerint többségük tovább folytattja majd szolgálatát gyülekezetünkben a következő hatéves ciklusban is.

2011. október 2-án Presbitériumunk titkos és személyenkénti szavazással elkészítette az új presbiter jelöltek listáját:

1. Balogné Drén Ibolya (Heréd)
2. Banyik Istvánné Julika
3. Berencsi Menyhért
4. Blaskovics Judit
5. Boda Pál
6. Csalók Emília
7. Cséke Lászlóné (Jobbágyi)
8. Édes Zoltán

9. Fonyódi Imre
10. Guba István
11. Hornyák Miklósné (Jobbágyi)
12. Jang Bo Kyeung
13. Kenéz Tibor
14. Kollár László
15. Őszi József
16. Petrovics Gusztáv (Boldog)
17. Simon Aranka (Hasznos)
18. Szabó Ilona
19. Tatai Zoltán
20. Tardi Mária (Bátonyterenye)
21. Tóth László

A jelöltek 2011. október 23-án, a vasárnapi istentiszteleten fognak a gyülekezet előtt bemutatkozni. Az egyházközségi választó közgyűlésre pedig rá egy hétre, **október 30-án** fog sor kerülni, amelyre minden választójoggal rendelkező egyháztagunkat szeretettel hívunk és várunk.

Kik is rendelkeznek választójoggal? Mindazok, akiknek neve az egyházközségi választói névjegyzékében szerepel. Ez rendszerint a következőket jelenti: az adott testvér a) konfirmált b) 18 évét betöltötte c) gyülekezetünket lelkileg és anyagilag is támogatja.

Választási Bizottság

MEGHÍVÓ

Reformációs hálaadó istentiszteletünket 2011. október 31-én (hétfő) este 5-kor tartjuk hatvani református templomunkban.

Házasságépítő kurzusunk következő alkalmát november 2-án (szerda) este 6-kor tartjuk hatvani gyülekezeti termünkben. Téma: anyós – após és kedves rokonaink.

LÁMPÁS

A Hatvani Református Gyülekezet és Szórvány
Gyülekezeteinek időszakos lapja.

Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor.

Tördelő szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)

Grafika: Christiaan

Korrektor: Blaskovics Judit

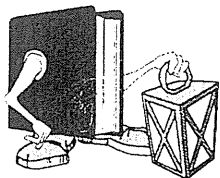
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Tel.: 37/342-327.

E-mail: hatvan@reformatus.hu

A Lámpás honlapunkon is olvasható: [http.: www.hatvanref.hu](http://www.hatvanref.hu)

Honlapszerkesztő:

Fonyódi Imre

LÁMPÁS

A Lámpás minden kedves olvasójának áldott Karácsonyt kívánunk!

A Szerkesztőség

TANÍTÁS

Megváltozhatsz

(Titusz 2,11-14)

Egy focimeccs után történt. Hangoskodó drukkerek csapata szállta meg a vonat egyik kocsiját. A durvuló ifjú emberek győztes csapatukat ünnepelték: kiabáltak és lökdösték egymást. Az egyik, valószínű a főkolompos, a jó ízlés minden határát áthágva, túlságosan is elengedte magát. Levágta magát az utasok közé, akik bátortalanul húzódtak el tőle. Látszott, hogy elkerülhetetlen lesz az összeütközés, még a kalauzzal is.

Aztán hirtelen, egy pillanat alatt, minden megváltozott. A kocsiba egy család szállt fel. Az édesanya karjában egy pólós babát tartott. Ülőhelyre volt szükség, de csak az éppen balhézó tizenhat körüli fiú mellett volt egy hely. Az anya szelíd szóval: valami hihetetlen pedagógiai érzéssel megkérte a suhancunkat, hogy egy kicsit fogja meg a kisbabát. Ez volt a nagy pillanat. A fiú tétován kézbe vette a csöppséget, majd szeme felragyogott: elkezdte a fejét simogatni, s halkán még valamit gügyögött is neki. Egy minutum alatt minden megváltozott és a kupé a nyugalom szigete lett.

Isten Karácsonykor egy Kisgyermeket használt fel arra, hogy más legyen szívünk, életmódunk és jövőnk. A betlehemi gyermeket szeretné a kezünkbe és a szívünkbe adni: Jézust, hogy lecsillapodjunk, megtisztuljunk és megszelídüljünk. Az Atya Jézust adta, hogy más emberré lehess.

Jézus hatása a történelemben igen meghatározó volt. Népek és nemzedékek nyertek új élettöltést és reménységet. Igen, a vademberekből szentek lehettek, és lehetnek ma is.

Jézus szelíden jön ma is közénk. Ma már nem kisgyermekként, hanem Szentlelke által végtelen tapintattal és csendes bölcsességgel kíván lakozást venni bennünk. Jelenléte tanít és nevel. Kérek, fogadd ma a szívedbe, Ő valóban szeret Téged, és új életet tud adni neked is! Ezt tette velem is.

Dr. Tatai István

Bizonyágtételek

Mutasd meg nekem az utat, amelyen járjak

(Zsolt 143,8)

Még egészen kislány voltam, mégis arra kértem Édesanyámat, hogy az életéről meséljen nekem. A szüleiről, testvéreiről és a faluról, ahol születtem. Örömmel teljesítette, szívesen emlékezett a gyermekkorára.

Sajnos személyesen nem ismerhettem a nagyszüleimet, mégis úgy érzem, hogy különösen szép ajándék van a birtokomban.

Szegények voltak, mégis nagyon gazdagok, mert a közös játékok, a nagy szeretet és az Istenbe vetett hatalmas hitük, azzá tette őket.

Keskeny járda vezetett a református templomhoz. Elől ment a kislány: Édesanyám. Fehér kendő volt a fején, mert csak azt látta a majdnem vak nagymamám, és csakis úgy tudta követni őt. A sor végén nagyapám ballagott, két mankóra támaszkodva. Ha rossz idő volt és hiányoztak az Istentiszteletről, délután három-négy ember elment hozzájuk. Együtt imádkoztak, énekeltek a családdal.

Csodálattal gondolok arra, hogy milyen jó lehetett egy ilyen összetartó testvéri közösség tagjának lenni. Manapság nagyon ritkán hallhatunk ilyet.

Szüleim hét gyermeket neveltek fel. Édesanyám magával hozta az otthon tanultakat: a legfontosabb a hit, a szeretet és az összetartás.

2 Lámpás

Én hittem Istenben mégis hatalmas csapásnak éreztem, amikor 26 éves koromban, olyan nagyon elromlott a szemem, hogy fehérbotos lettem. Sokat imádkoztam. Arra kértem Istent, hogy mutassa meg nekem a helyes utat.

Beköltöztem a Vakok Intézetébe. Három hónap alatt megtanultam írni olvasni és fehér bottal biztonságosan közlekedni. Telefonközpontos lettem és elvégeztem a postai tanfolyamot.

Közben megismertem egy kedves sorstársat, Óvári Lajost. Ő elhozta nekem az igazi szép szerelmet, amelyet az ember csak egyszer kaphat az életében, vagy még egyszer sem. Együtt mindenre képesek voltunk. Mindketten dolgoztunk. Rövid időn belül lakást vettünk és bebútoroztuk. Nagyon szerettük egymást, boldogok voltunk.

98-ban költöztünk Ecsédre. Lajos mindössze csak egy hónapig élt itt velem. Elszólitotta az Úr. Így közel 18 évi együttléti után magamra maradtam a hatalmas nagy bánatommal. Megint nagy szükségem volt az imádságra, és Isten segítségére. Tanácstalan voltam, nem tudtam mitévő legyek. De Ő segített!

Sokkal több dolgot megvalósítottam, mint amit beterveztünk. Egyedül élek, még sem vagyok magányos. Sok kedves barátom, levelezőtársam van. Sokat olvasok, írok és szövkök. Szeretem a jó zenét, a régi magyar filmeket és a nagy klasszikusokat. Hálát adok Istennek, hogy bármikor levehetem a polcra a pontírású Bibliát, és elolvashatom. Kazettáról, lemezzel hallgatom az Igét. Ez év május 15-én konfirmáltam a hatvani református templomban. Amikor fényképeztek minket, nagyon különös érzésem, gondolatom volt. Most lettem méltó unokája drága jó nagyszüleimnek és Édesanyám erős kislánya, mert tudom, hogy bármilyen nehéznek tűnik a keresztem, mindig kapok hozzá elég erőt. Isten mindenkor velem van. „Tarts meg engem Istenem, mert benned bízom” (Zsolt 16,1).

Óvári Ilona

Óvári Ilona Erzsébet: Óvd a szemed!

Óvd a szemed világot,
Minden kincsnél sokkal drágább.
Vigyázz reá, ha elveszted,
Vissza soha nem nyered.

Nem láthatnád édesanyád,
Föléd hajló kedves arcát,
téged féltő tekintetét,
Munkában megfáradt testét.

Nem láthatnád gyermeked,
Éppen mikor reád nevet,
Ragyogó két pici szemét,
Feléd nyúló csöpp kis kezét.

Nem látnád a szép kék eget,
Bárányforma fellegeket,
Napnak, holdnak ragyogását,
Csillagoknak széthullását.

Nem látnád a sűrű erdőt,
Tölgyfát, bükköt, ezüsthfenyőt,
Makkot rágó kis mókuskát,
Csörgedező patakocskát.

Nem látnád a magas hegyet,
Hova keskeny ösvény vezet.
Sziklák között madárfészket,
Eteik a csemetéket.

Nem látnád a csodás rétet,
Virágok közt méhecskéket.
Tarka lepkét és katicát,
Szorgoskodó pici hangyát.

Nem látnád a madarakat,
Virággal telt faágakat,
Anyja után futó gidát,
Mosakodó cirmos cicát.

Nem látnád a havat, esőt,
Aranysárga búzamezőt,
Eső után szép szivárványt,
Természeti csodás látványt.

Sorolhatnám órákon át,
Milyen szép is ez a világ,
Őrizd szemed, higgyél nekem,
Nehogy mindez emlék legyen.

Ígéret és beteljesedés

Sokat jelentett számomra megélni és megérteni, hogy Isten ígéretei milyen erősek és fontosak az életünkben. Még ha a leghetlenebb helyzet is állna elő, Ő akkor sem fog egyedül hagyni.

Az ígéreteknél és áldásoknál legkönnyebben a két végét lehet látni: amikor Isten megígér valamit, és amikor megadja. Viszont a kettő között ott van sok idő, amikor még munkálkodik az Úr és formálódik az utunk. Ezt kellett megértenem (és sajnos megtapasztalnom): hogy nem szabad azért eldobni egy ígéretet és feladni a várakozást, mert türelmetlen vagyok és szerintem lehetetlenné vált.

"Ha veled együtt haltunk meg, veled együtt fogunk élni is.
Ha tűrünk, veled együtt fogunk uralkodni is.
Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket.
Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert ő magát meg nem tagadhatja" (2Tim 2,11-13).

Sokszor nehéz elfogadni ezt a nagyon kegyelmes ígéretet: miután rájöttünk, hogy elhagytuk az Urat és ígéretét, Ő mégis hű marad. Visszatérhetünk hozzá, Ő ad újra igaz

3 Lámpás

lelkiismeretet, bűnbánatot és erőt, hogy tudjunk is megmaradni mellette.

Nagyon sok ígét és ígéretet érhettem meg sajnos csak így, hogy elengedtem ezeket. De a hatalmas kegyelem Istentől ez: olyannyira magához köt szeretetével, hogy "akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál" (Róm 8,28). Még az én vargabetűimnek is ad értelmet ezzel a szeretettel. Közben azonban tanít arra is, hogy sajnos lehet rossz döntéseket hozni és így messze kerülni a szeretetétől.

Nagy kegyelem, hogy a Messiás eljövele már nem csak ígéret, hanem eljött áldás! Átala lehet bűnbocsánat és új élet. Benne új odaszánást és ígéretet kaphatunk, még ha számunkra az nem is tűnik lehetségesnek!

"Meghamisítja-e Isten a jogot, elferdíti-e a Mindenható az igazságot?" [

Nem veti meg Isten a feddhetetlent, és nem fogja kézen a gonosztevőket.

Megtölti még szádat nevetéssel, és ajkaidat ujjongással" (Válogatott versek Jób könyvének 8. fejezetéből).

Boda Bence

Fogadják be Jézust!

Kedves Testvéreim! Kérlek titeket, hogy ha kiolvastátok a Lámpást és kiírtátok az istentiszteletek rendjét naptáratokba, akkor adjátok át ezt a lapot annak az embernek, akiről azt gondoljátok, hogy szüksége van Isten szeretetére és befogadó áldására. Kérjétek, hogy mondja el ezt az imát, és hívjátok meg őt a gyülekezet karácsonyi alkalmaira.

A szeretetvendégségben mutassátok meg Jézus Krisztustól való jószágotokat és szereteteket.

Imádság:

Istenem, bevallom, hogy bűnös vagyok, és megértem, hogy bűnöm elváltat Téled. Hiszem, hogy Jézus, Isten egyszülött Fia lévén, megfizette a büntetést minden bűnömért, amikor meghalt a kereszten és feltámadt a halálból.

Uram Jézus, köszönöm Neked, hogy meghaltál érttem. Kérlek, bocsásd meg a bűneimet. Megtérek útjaimból, és meg akarom változtatni az irányt, amelyben életem haladt.

És most, Uram Jézus, kitérom életem ajtaját, s megkérek, jöjj be az életembe, mint Uram és Megváltóm. Csakis Téled remélem a bűneim bocsánatát és az örök élet ingyenes ajándékát. Ámen

Dr. Réz Ferenc

Beszámoló

Darlene Zschech koncertje a debreceni Főnix Csarnokban

Először koncertezett Magyarországon a világszerte ismert ausztrál énekes, dalszerző és dicsőítésvezető *Darlene Zschech*, aki a debreceni Nagytemplomi Református Gyülekezet vendégeként lépett fel 2011. november 18-án a Főnix Csarnokban.

Darlene koncertje több mint egy egyszerű fellépés. Számára a színpadra állás egyfajta szolgálat: istentisztelet és dicsőítő alkalom, olyan hely, ahol az ember találkozhat a mindenható Istennel. Darlene Zschech igazi példa arra, hogy az ember lehet sikeres Isten szolgálatába állva, hiszen dalait a világ sok országában ismerik és számos aranylemezzel is büszkélkedhet. Darlene részese a *Compassionart* programnak, melyben keresztyén dicsőítésvezetők és dalszerzők közösen létrehozta egy albumot, amelynek az eladásából származó összeg teljes bevételét szegény és nehéz körülmények között élő embereknek ajánlják fel.

A koncert keretein belül bemutatkozott a Református Szeretetszolgálat egy kisfilmmel, mely a másokhoz való odafordulást hangsúlyozta (Legyetek felkiáltójell!), valamint céladományt gyűjtöttek rászorulóknak számára.

Darlene és a Hillsong zenekar dicsőítő estéje egyedülálló és felekezeten túlmutató alkalom volt, amely mérföldkő lehet a dicsőítő szolgálat kiteljesedésében Magyarországon.

Juhász Betti és Juhász Apollónia

Mária-nővérek Hatvanban

November egyik vasárnapján ismét két evangélikus nővér látogatott meg bennünket. Darmstadtból érkeztek. Az egyik neve Firmita, a másiké Letícia volt.

A Mária-nővériség a háború utáni német bűnbánati mozgalom gyümölcse. Basilea anyja alapította meg azzal a szándékkal, hogy a német néperért és a többi nemzetért imádkozzanak, és egy olyan imádkozó, Jézus-szerető életmódot mutassanak be, amely kedves Istennek.

Úgy tudjuk, hogy a két nővér 2012. márciusától a szörványunk területén található Kutasóra települ, hogy hazánkban is só és fény legyenek: Jézus követői, akik azt tűzték ki célként maguk elé, amit Jézus anyja is ajánlott a szolgálóknak Kánában: „amit mond nektek, megtegyétek!”.

Dr. Tatai István

4 Lámpás

Imádság

Daniel Sommer Passos: **Imádság Magyarorszáért**
(Németország-Darmstadt, 2010. szeptember 16.)

Mindenható Urunk, kérünk:
Oltalmazd meg magyar népünk,
Te vagy Üdvünk és Reményünk,
Ragyogj felettünk!

Gyermekeinket, ifjainkat,
Otthonunkat, egyházunkat,
Hozd Jézus, a Király elé,
Drága Szentlélek!

Te adj e kis népnek
Egy új nemzedéket,
Hirdessen nagy szabadulást,
Örök üdvösséget!

Jézus Krisztus végre,
Állhasson az élre,
Váltságáért korona vár,
Szeretet és béke!

Alleluja! Jézus a Győztes!
Alleluja! Napfényünk Ó!

Fordította: **Dr. Gerzsenyi László**
Pécel, 2010. szeptember 27.

Meghívók

Ünnepi istentiszteleteink rendje decemberben

Lőrinciben: 11-én, du. 2-kor

SZÓRVÁNY-KARÁCSONY: 17-én, du. 4-kor Hatvanban

Petőfibányán: 18-án, du 3-kor
Ecséden: 21-én, du. 3-kor

**SENTESTE Hatvanban, este 6-kor
KARÁCSONY ELSŐ NAPJÁN**

- Heréden: 25-én, fél 9-kor
- Hatvanban 10-kor
- Bátorterenyén 11-kor
- Jobbágyiban 3-kor
- Pásztón 3-kor
- Apcon fél 5-kor
- Taron fél 5-kor

KARÁCSONY MÁSODIK NAPJÁN

- Szirákon 10-kor
- Hatvanban 10-kor

ÓÉV ESTE Hatvanban 6-kor évzáró hálaadó istentisztelet,
majd szeretetvendégség filmvetítéssel éjfélig.

Különleges alkalmak decemberben

- 11-én (vasárnap) du. 4-kor: **Adventi gyertyagyújtás** templomunkban városunk vezetőivel. Kórusunk énekel és a Galagonya bábszínház gyermekeknek tart előadást.
- 19-én (hétfő), este fél 6-kor: Hatvanban a Városháza előtt Szőlővessző bábcsoportunk előadása. Utána Petrovics Kata táncos csapata lesz látható.
- 21-én (szerda) este fél 6-kor Hatvanban a Városháza előtt magasztaló dalokat énekel összevont dicsőtő csapatunk.

Imatémák

- **Imádkozzunk konfirmándus testvéreinkért**, hogy egyre jobban megismerjék Jézus szeretetét és hitünk tartalmát.
- **Imádkozzunk a Gedeon Társaság munkájáért.** Hatvanba is ellátogattak december 1-én, hogy négy iskolában egy-egy Bibliával ajándékozzák meg a felsős és gimnazista diákokat. Adja Isten, hogy sokan elkezdjék olvasni, és érintést nyerjenek Isten Lelke által.
- **Imádkozzunk a presbiterválasztás folyamatáért.** December 18-án vasárnap 10 órakor önrevíziós egyházközségi közgyűlést tartunk, mert egyházzogilag nem voltunk kellően körültekintőek. A jelöltek személye nem változik, de sajnos, csak azok szavazhatnak a közgyűlésen, akik már 2011. január 31-én a választói névjegyzékbe vették. Mindenki megértését kérjük. – *Választási Bizottság*

*„A Krisztussal való közösség
folt nélküli Nap,
fogyatkozás nélküli Hold,
apály nélküli óceán,
folyam, amely állandóan folyik – egészen
Mennyország és a teljes boldogság.”
C. H. Spurgeon*

LÁMPÁS

A Hatvani Református Egyházközség időszakos lapja.
Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor.
Tördelő szerkesztő: Dr. Réz Ferenc
(rezferenc@gmail.com)
Grafika: Christiaan
Korrekto: Blaskovics Judit

Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9.
Tel.: 37/342-327.

E-mail: hatvan@reformatus.hu
A Lámpás honlapunkon is olvasható:
http.: www.hatvanref.hu
Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre